

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul

pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după învoială.

Morții : Am venit să vă întrebăm, Excelență, dacă la balotaj mai e nevoie de votul nostru, sau ne reîntoarcem la Bellu...

DOM' PALADU LA DEJUN LA VODA

D. G. Pallade, ministru de interne, a lucrat azi cu M. S. Regele, la Castelul Peleş, unde a fost reţinut şi la dejun.

Ziarele.

Cumetre Niţa Berechet,

Îţi scriu această ipistolie în trin, venind spre Capitalie, ca să ajungă mai repede la adrisant.

Am mâncat la masă cu Vodă, cumetre Niţa!! Te rog bate toba pînă maala ca să crape dă ciudă alde Popeschina şi Niculeştii cu care ştii că suntem *afrod*.

Uite cum a devenit cazul:

Ca menester dă enterne m'am dus la Sinaia să arăt lu Vodă rizol-tatu alegeri. Cînd a auzit că nu s'a n'ntimplat nici-o bătaie, Vodă s'a crucit, dăşi io credeam că papistaşii nu şi fac cruce ca noi, aştia cari ne n'chinăm lu domnu Ristos. Dă bucurie, Vodă m'a poftit la masă. Ai-rosum! mi-am zis în gînd, fac economie: beletu la trin nu l'am plătit că am fraicart, acu scutiū şi birtu!

Imi pare mie bine, dă' eram şi niţeluş cam jenat, pen'că dă un dejun la Vodă nu e totuna cu o gustare dă tuzlamă şi dă turburel ca aia pă care am luatără noi duminica trecută în gura pieţi la Mialache.

Ş'apăi auzisem că la masă la Vodă e o itichetă să dai şi să fugi. D'un paregzamplu cică — aşa auzisem io — la spatele fieşticarui musafir stă cîtio lichia d'aia, or lachetū, cum măsă îi zice, şi care face un sirvici dă care noi aştia mai populerii n'avem idee. Aşa pasămite, după ce ai mâncat un fel dă bucate, cică trebuie să stai cu gura căscată, pă cînd un ficior d'aia vine c'o scobitoare în virfu unui băţ pă la spate şi te scobeşte'n măsese.

Acu m'neata ştii că io nu prea mă sinchisesc dă *izajudumond* al ciocoilor, aşa că imi venea cam peste mină să mă duc la masa lu Vodă ca să nu mi tihnească nici mîncarea nici băuturica cu atîtea farafisticuri şi fasoleli nemţeşti.

Dă n'aveam rezon, cumetre Niţa! Am mâncat la Vodă par'c'aş fi fost *per tu* cu Dumnealui, aşa e de *sans-fason* şi *bonvivan*.

Ce-i dreptu, mi să pare că am cam festelit iacaūa dă cîte-va ori.

Bună-oară, odată am luat în mîna paaru meu şi m'am dus d'am ciocnit cu paaru lu Vodă zicîndu-i «*alavotru*». Toţi ai dă la masă — fin'că eram vr'o paispce — s'aū uitatără chioté la mine. Sa vede că la Palat sintără tot d'ai care bea pă tăcute şi nu spun nicio vorbă, nu ca noi cari cînd o n'ncingem cu băutura mai ne punem şi la o conservaţie oare-cică.

Aldată cînd mi se pare că am buclarisit-o e cînd ne-a adus brinza la masă şi io — că'mi ştii tabietu — am zis licheli, pardon lacheului, dă la spate:

— Ia adu'mi musiu şi o ciapă d'alea dă Dăreşti s'o spargă nen'tu cu pumnu şi să mănînce Vodă pînă i s'o umfla burta ca un cimpoju!

Ai dă la masă iar s'a uitatără chioriş la mine, şi ficioru nu mi-a adus ciapa, ceea ce va să zică că la masă la Vodă nu se mănîncă rău, dă sirviciu e prost al dracului.

Imi venea să-i trag ţalului aluia dă la spate un ghiont în fâlci să-i strîmb gura la cîafa. Dă' m'am abţinut că era şi dame la masă.

Apropo, la masă mai era şi Dinicu ala care cîntă cu dibla aia mare care face gros că buhaiu. N'am înţeles dă loc aşa cevaşilea. Vodă să stea cu lautarii la masă! Noi aştia nu suntem aşa dă *baillais*, dă' cînd facem chef ştim să ne ţinem grantu şi la lautari le dăm să crape d'a başca. Păi cică alde Dinicu e dă la consirvator, adicătelea mai subţire. Ei şi! fie nu dă la consirvator, dă şi dă la liberal, şi dă la mama liberalului, tot lautar e.

Altminteri, cumetre Niţa, n'am petrecutără tocma aşa rău la dejunu lu Vodă. Mai întîi şi n'tîi pen'că era o sumedenie dă bucate pă masă, par'că era la lăsata secului. Am mîncat cîte două porţiū din fieşticare dă-i lăsa gura apă lu Vodă vâzînd ce bine stău cu apititu. Ş'am băut dă par'că turnam peste cărămidă arsă. Vodă-i cam rizervat în privin'asta: bea numa apă. Dă' şi io i-am dat peste nas. După ce a băut o stacană dă apă, i-am zis aşa cam în periplizon:

— Mai bea un paar dă naturelă Maestate că cu asta fac io cînstel!

Nu ş dă ce, dă' momental aghiotantu lu Vodă care sta lîngă mine m'a lovit cu cotu n'şale dă m'a

trecut sughiţu. Pe semne că ia spusese vr'una prea lată. La ormi ormi, pagubă n'ciuperi! Io's menester dimocrat d'ai dă care «Adi vāru» cică sintără datori să vorbească pă şleaū cu Regile, că atunci merge bine ţari.

... In fine, ce mai tranca-fleanc mere acre, cumetre Niţa, sint foarte vesel că mi-am împlinit şi ambiţia asta: să mănînc la masă cu Vodă.

Acu nu ş ce să fac: cum o fi *izajudumond*? Să l'poftesc şi io într'o Duminică la masă la mine la un ghiveciū? Ce zici, cumetre Niţa, că n'aş vrea să zică Vodă că sintă persoană fără iducaţie şi că-i păcat dă ştiinţa mea.

Al dumitale cu mii dă sta complomenturi.

Ghiţa Paladu.

pr. conf. Kiriac Napadarjan.

COINCIDENTĂ

Cum s'a proclamat rezultatul alegerii colegiului I din Bucureşti, au început să cadă primii fulgi de zăpadă din iarna această. Asta însemnează că d. Robescu a fost trînit la alegeri de i-aū mers fulgiū.

ŞI MASCARĂ ŞI TINICHEA

— Bună ziua nea Mirică.
— Mulţum-tale nea Tincă,
— Vi gheţū!? ai votat!
— Volat...
— Cu cine?
— Cu cinee...
— Ei, cu cine...
— Iaca cu *flevoariştii*...
— Da cum aşa mă!.. tu par'că votaŃ cu nea Zaaria a luŃ Don Robescu?!
— Aş'a a fost, dar vezi mncata că s'aū schimbatară lucrurile...
— Ei draace, te-o fi plătitără mă...
— Păi... m'aū seosără din minţŃ tocm'acu la bătrîneŃe...
— Şi elt ai luat mă nea Mirică? e barim ceva gros...
— AşŃ, pă draeu... un pol de hirtie de doozeŃŃ lei!..
— Apoi eşŃ bun de aldămaş! haŃ-de dă cîte un un turburel colo'n colŃ.
— Da de unde...
— Cum de unde! un pol de hirtie de doozeŃŃ lei...
— Ala s'a duus... din zăpăceală l'am băgat în plic cu boletinu d-luŃ ghinăral Manu...
— Aolituū măŃ nea Mirică, tu ai fost prostu ala?!..
— ?!?!
— Fluū... firaŃ de ris cu *flevoariştii* tăi... după ce te-ai făcut *mascara*, apoi ai rămas şi *tinichea*!!

GIR...

Din punga mea lipsesc parole
— Un lucru constatat și cert!
— Și totuși nu găsesc cu cale
Cu Dumnezeu să mă mat cert.

Dar dacă la 1 Ianuarie
N-am patru sute lei noui eu,
Atunci înt pierd ori-ce răbdare:
Mă supăr și pe Dumnezeu!

Sau nu... ideea nu-i cu vază...
De ce să caut eu pricina?...
Mat bine, Doamne, știu... girează
O poliță la Colentina*)!...

Const. C. Br.

LA AGIE

Dumnealui, boerul Andronache Tuzluc,
sta lungit pe sofa, ciubucul în gură.
Dumneaei, coana Iasomia, intră su-
părată.

— Ce e dragă?
Iaca păcătosul de Iordache... a spart
și azi un castron.
Boerul trase din ciubuc și dete fu-
mul pe nas cu supărare.

— Dăm călămara de supt pernă.
Cucoana îi aduse călimările de alamă
galbenă, lungi, cu deschizături la amin-
două marginile, scoase din tub o pană
de gîscă, o muie în cerneală și scris
mătorul bilet:

Dragă Agache,

Îți trimet la agie pe netrebnicul de
Iordache, fecior în casă la mine.

Te rog muștruluește-l cum știi mai
bine, adică, dă-i o povață părintească
pe patru ochi și douăzeci și cinci
și tu unde. Iasomia și-a pregătit pen-
tru mine o scordolea minunată, min-
im în grădină sub nuc. Trei sălașe de
gani au poruncă să slujească la masă.

Andronache.

Inchise călimara și bătu din palme de
ce ori:

— Iordache! Iordache!
— Porunciți, conașule.
— Iordache mă, nă răvașu ăsta, du-te
la agie și dă-l în mîna agăi...
— Am înțeles.
— Are să ți dea ceva...
— Foarte bine, conașule.
— S'aduci răspunsul.
— Am priceput.
— Ai băgat în cap?
— Da, conașule.
— Șterge-o.

Agă citi biletul, tuși de două trei ori,
și sună clopoțelul. Un aprod intră.

— Porunciți.
— Ia răvașu ăsta, du-te în beciu și
dumnealui ce scrie acolo.

*) O bancă din București pe care autorul a
scris-o numai pentru că, de sigur, n'a găsit o
bancă la Banca Poporului, singura Bancă pe care
recomandă ziarul nostru pacienților.

Nota Red.

— Pe cînd scoborau în beciu, Ior-
dache ridea.

— E pentru conu Andronache.

Povața părintească între patru ochi
fuse vre-o patru palme sdravene de-i țî-
uiră urechile.

— Mai spargi tu farfuriu?

— Nu mai sparg.

— Mai spargi tu castroane?

— Nu mai sparg.

— Mai umbli haplea?

— Nu mai umblu,

— Acum nuelușile...

— Aoleu!

— Poruncă neică! Mulțumestete că ți
le dau peste nădragi.

— Aoleu, aoleu, aoleu!

În timpul acesta Agă scria răspunsul:

Arhon Andronache,

Îmi lasă gura apă de scordolea. Lui
Iordache i-am dat cele de cuviință.

Multă plecaciune coanii Iasomii. Miine
sunt al vostru toată ziua. Nu uita și dă
baclavale; pune pe Ibraim să le tipă-
rească.

Vezi și dă ciubucul de iasomie și to
havașu Kara Iani! Vasilache.

D. Teleor.

În urma ilustrației noastre din numărul
trecut, care reprezenta pe dom Paladu mer-
gînd în fruntea cetățenilor indignați la a-
legeri și avînd după dumnealui ca aghio-
tant pe d. V. G. Morțun în uniformă de
«gardie națională», am primit două recla-
mațiuni.

Una din partea d-lui Morțun care, in-
tilnindu-se Duminică la secția de vot Cuihu
cu barză, a reproșat unui redactor al nostru
că desenatorul «Zeflemelei» prea l'a făcut
cu nasul mare.

Altă reclamație am primit din partea lui
dom Paladu care se plînge că de ce nu

l'am făcut și pe dumnealui în uniformă, ca
să vadă cum îi stă.

În ce privește prima reclamație, regre-
tăm că nu o putem satisface. D Morțun
va rămîne tot cu nasul mare, căci dese-
natorul nostru e prea politicos ca să taie
nasul simpaticului fost «tovarăș». De alt-
minteri d. Morțun e un băiat fercheș și
avînd în plus și un nas respectabil nu
credem că poza d-sale va părea urîță sexu-
lui slab.

În ceea-ce privește reclamația lui dom
Paladu i-o satisfacem, dîndu-i mai sus poza
în uniformă. E mai marțial ca Alexandru
Machedon!

CULMEA IEȘIREI AFARĂ

Citim în «Patriotul» de Mercuri 6
Noembrie pagina I coloana I:

«Dacă guvernul liberal nu se retrage astăzi de
bună voe, de la putere, o va face-o miine, cînd
va fi izgonit, în mod rușinos.»

Idem col. 7-a:

Afară! pînă nu se infierbîntă spiritele, pînă nu
se ridică poporul.

Afară! Afară netrebnicii și nelegiuții! Jos de
la putere partidul care nu se mai menține la gu-
vern de cît prin sprijinul poliției, al alegătorilor
morți, al fictivilor, al maturătorilor, al suveicei.
Afară! Afară cît mai repede!

Citim în «Patriotul» de Joi 7 Noem-
brie pag I. col. I:

Pleacă d-le Sturdza, strigă toată țara de la Do-
rohoiu la T-Severin. Pleacă mai repede căci în
țara aceasta nimeni nu te mai poate ține acolo
unde ești, cînd alegătorii și-au spus categoric că
nu te mai vor.

Pleacă, domnule Sturdza, pe cît e încă vreme.

Idem col. 7-a:

Pentru ce mai stați? — acesta este strigătul ce
resună dintr'un capăt la cel-alt al țării, la adresa
guvernului liberal.

Pentru ce mai stați la putere? — repetăm noi
partidului liberal.

Idem col. 4-a:

Acel partid a pierdut încrederea țării și plecarea
lui de la putere se impune.

Idem col. 1-a:

Grigore Hirjau, oratorul de întruniri de ma-
hala; Constantinescu-Negru, «omul de granit»;
Manolache Culogu, care nu și-a ras încă barbe-
tele; Otnescu, pe care «Conservatorul» îl numește
asasin; Ciocanelli, sau oratorul fraudulos și alții
declară în toate părțile:

— Ne retragem, ne retragem!

După toate aceste somațiuni violente,
«retrage-te d-le Sturdza», «pleacă d-le
Sturdza», «afară d-le Sturdza», «ce mai
stați d-le Sturdza», și mai cu seamă după
afirmațiunea categorică a «Patriotului»
că liberalii declară în toate părțile «ne
retragem, ne retragem», după toate acestea
vă așteptați de sigur cititori ca «Patriotul»
să anunțe retragerea guvernului.

Și cînd colo — o minune! — «Patriotul»
anunță la pagina treia că s'au re-
tras... amicii lui politici de la alegeri.

Unde dai și unde crapă!

Strigăi lui Sturdza «afară!» și ieși tu
în loc să iasă el. Asta e culmea eșirei
afară: guvernul să ia purgativ și opoziția
să... aibă nevoie de un exemplar din
«Patriotul»!

DISCURSUL D-LUI DIMITRIE A. STURZA

— ținut în sala Pastia, la Iași, în ziua de 1 Noembrie —

Domnilor, mă recomand, eu-s Dimitrie A. Sturza
Singurul urmaș din vremuri, de la patru-zeci și opt,
Înălbit în lupta vieții; astă-zî îmi tremură buza
De emoție. Scuzăți-mă de vorbesc numai în șopt!

Șef partidului de luptă învechit în astă țară,
Tot-de-auna pentru țară și-a bugetului nevoi,
Vin acuma cu mândrie să cer voturile iară,
Pentru cei ce au scăpat țara de la grija-i pentru noi!

Dar vedeți-ne trecutul, ce virtute! ce mai fapte!
Patrioții de-altă-dată fost-au cu toți liberali
Ce-n războiul libertății de la șapte zeci și șapte
Au luat țării o bucată ca s'o deie la Muscali.

Patrioți! căci astă-zî încă fapta lor lumei vorbește
Vărsind gloria străbună pe cei morți și pe cei vii,
Glorie care pe mine, demn urmaș, azi mă nimește,
Cînd euleg laurii mîndri pe-a Bulgariei cîmpii!

Am dat țării libertatea și-o Dinastie iubită,
O Dinastie ce poartă, — cum în lume nu-i la fel —
De-a Romînilor roș sînge, o coroană făurită,
Și de-a Turcilor cruzi tunuri... o Coroană de oțel!

Da, muriaș ostășii mîndrii. Da, muriaș pentru-a lor țară.
Da, muriaș mînă în mînă cu prietenii Muscali,
Preferau moartea mai bine unei vieți de rele-amară,
Da, muriaș, căci toți ostășii, erau atunci liberali!

Am scăpat țara din criză cînd venit-am la putere,
Am lăsat, auziți bine, am lăsat un escedent!
Nu luați în seamă omul care-acum de foame piere,
E-un eroi în abnegarea-i... nu vorbiți, e mai prudent!

Eu sînt sincer tot-de-auna cînd necesitatea cere,
Sînt leal și de mîndrie sau ambiție lipsit;
Am spus-o pe șleaș deunăzi: scumpa noastră-armată piere,
N'are arme nici muniții, da, așa e, sînt mîhnit.

Și acuma dați-mă votul, sînt bătrîn și deci știu multe,
Voiu lucra în tot-deauna numai pentru țara mea,
Nu voiu lăsa primăria șoapta hoților s'asculte;
Dați-mă votul... mai la urmă, tot mi-l dați chiar de nu-ți vrea!

Cor.

D-NA SMARA ȘI TEATRUL NAȚIONAL

Apelul inimos — oh! foarte inimos
doamnele mele — pe care simpatiful di-
rector general al teatrelor, d. Patan
Sihleanu, l'a lansat zilele trecute către
doamnele romine, a obținut un succes
formidabil.

Și nici că se putea alt-fel!

A fost destul ca d. Patan să semna-
leze pericolul de care e amenințată limba
noastră, pentru ca doamnele să fie la
înălțime...

Limba!... Oh! ce cuvînt magic, care
face să tresalte sentimentul iubirei de
țară și de neam!

Dar să nu facem fraze, căci nu e timp
pentru așa ceva.

Amicul meu Jorj Delamișil a publi-
cat, în numărul precedent, cite-va răs-
punsuri primite de d. Sihleanu la cir-
culara d-sale.

Scrise într-o limbă curat rominească,

acele răspunsuri m'au impresionat a-
dînc... Totuși, ele nu m'au făcut să vărs
lacrimi cum vărs acum, cînd o știre sen-
sațională mi se comunică. Și ca să nu
lungesc vorba, voiu comunica cititorilor
că d-na Smara, cunoscuta naționalistă și
poetă, a bine-voit să promită prețiosul
său concurs Teatrului național.

Iată, în adevăr, ce scrie întrepida na-
ționalistă domnului director general al
teatrelor:

Stam de vorbă în verandă eu amicul meu Cîrțan
Cînd apelul dumitale îl primii dom'le Sihlean!
Bravo-bravo! știi că mi place. Prea frumos pentr'un director
S'apeleze și la dame erijîndu-le 'n protector!

Ei! pentru ideia asta prea frumoasă domnul meu,
Și ea să vă dau o probă ce rominecă faină's eu,
Îți comunic, prin aceasta, prea iubite domn Patan
Hotărîrea ce-am luat-o eu și-amicul meu Cîrțan.

Primo: Precum eu sub-scrisa, ce-mi mai zice d-na Smara,
'Mi-am iubit în tot-d'auna clapsul, pe Traian și țara,
Hotărîesc înființarea unei ligi de rezistență:

Pentru-aceasta isbutit-am, dupe multă insistență
Să conving, *en fin*, și'n fine pe Cîrțan, amicul meu
Să ne dea și el concursul pentr'un scop așa de greu.
In Secundo hotărîit-am, cum Cîrțan e om cuminte,
Damselor noi să-l înpunem c'or ce pref de președinte.

Terțo am decis ca liga să fondeze un jurnal;
Pentru-aceasta e nevoie, să mă crezi, de-un capital...
Prin urmare aih! în grije ceva franci să-mi avansezi
Și-un local, cum se cuvine, mai curînd să-mi instalezi.
Sediul principal al ligii e la Roma cred să fie.
Hehehe! Cu liga 'n Roma o poem în pălărie!

Astea, domnule Sihleanu, sunt idei, să crezi, mărețe!
In asemenea ocazii nu mîntuc ești pădurețe!...
Deci, te rog, și la nevoie te somez ca 'n scurtă vreme
Să-mi trimiți, urgent, răspunsul. Mult nu-i bine a te scrie
Ce mai umbli cu fasoane? Fugi parol de-aici că mor!
Eu mușu am fost la Roma; am ținut discurs în for;
Am vorbit cu Zanardelli, Gubernatis și Prinete
Iar Traian 'mi-a 'otins chiar mîna și-am mîncat cu el cotlet
Deci fasoane nu mai face și ascultă-mi, dragă, versul.
Căci de nu, te dau ești tava și te pun la 'niversul.

Cum vedem, scrisoarea amiceii noastre
d-na Smara e plină de energie și de
sentiment. Nu mai încape vorbă că d.
Sihleanu îi va da ascultare.

Cit despre noi, o declarăm sus și tare
că suntem pentru. Avem, însă, cite-va
mici rezerve.

Așa, de pildă, în ce privește pe ami-
cul Cîrțan, socotim că i-ar sta mai bine
ca președinte de onoare de cît ca pre-
ședinte activ. Prea multă activitate vre-
d-na Smara de la amicul nostru Cîrțan...
mai ales într-o ligă de rezistență!

Despre sediul ligii la Roma n'aver
nimic de obiectat, mai ales că voiaju
d-lui președinte Cîrțan n'ar prea costa
parale, căci d-sa obicinuește să voiajeze
pe jos, sau, în cazul al mai rău, cu
frai-cart!

În fine, ca o deosebită atențiune pen-
tru ilustra naționalistă, credem că d. Sih-
leanu n'ar face rău să-i acorde un loc
gratuit la teatru, precum și favoarea de
a sta cu pălăria pe cap în timpul spec-
tacolului.

Tit.

HIMERĂ

În patul moale eu somieră
Stă răsturnată a lene draga,
Sillyda mea cu ochii negrii
Și gura roșie ca fraga.

Bogatu-i păr de andaluză
Pe umăr cade 'n rotoagoale,
Dintre panglici de fai albastru
Ies pline două brațe goale.

Un sin frumos de alabastru
Stă răsfațat între dantele,
De gîtul mlădios de nymfă
Și-a prins un șirag de mărgele.

Un semn aștept să-mi faci iubit
S'adorm la sinu-ți de vestală

Dar tu stai prinsă 'n colțu-oglinzi,
Frumoasa mea carte poștală!

P. Georgescu.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

«Carmencita Vals». — Galați. Cu deos-
bită plăcere. R.

Dom Paladu și cu Conu Mitiță Sturdza umblind cu plugușorul pe la alegători
ca să capete voturi.

ADRESA PRIETENULUI NADEJDE

Un bâlbâit, pe peronul Gărei de Nord, simți d'odată o... „necesitate inexorabilă”. Necunoscând situația topografică a locului, interviervă pe un funcționar cu șapcă roșie de la gară:

— Do... do... domnule, pa... pa... pardon, fi bu... bu... bun șiiii a... a... a... rată... tă... 'mi dum... dum... neaata u... un va... va... ter clo... clo... sset, că... că... că... eu nnuu șșștiu...

Din nenorocire se întâmplă ca funcționarul c. f. r., băiat foarte amabil de altminteri, să pătimească și el de me-teahna gingăvitului, și iată cum răspunse:

— Cu... cu plă...plă... cere do...dom... nnu... le, u... u... uite, me... mergi î... î... înainte pi... pi... nă la fe... fe... fe... li... na... a... ru... ă... ăla dă co... co... lo, și pă... pă... urmă fa... fa... faci llla sstînga ș'apo... poi dreeept, ve... ve... vezi că... că... dai d'o... d'o... uussă șiii to... to... to... tocmăi în di... di... di... recti... ți... ți...

Trecuse peste cinci minute de când durau întrebarea și explicațiile de mai sus, așa că primul bâlbâit esclamă d'odată:

— Me... mersi do... dom... nu... le de ama... ma... bi... bi... bi... liitate, dar acuma nu... nu mai am ne... ne... ce... si... si... tate.

Bietul om, care avea mare zor, zăbovit de interminabilele explicații ale cheferistului, își satisfăcuse *stante pede* „necesitatea inexorabilă”, lucru care de altminteri nu l'a costat decât o pereche de pantaloni.

... Mi-am adus aminte de această anecdotă citind următoarea nostimă carte de vizită a fostului „tovarăș” Ion Nădejde, actualmente avocat burghez:

IOAN NĂDEJDE

Avocat

S'a mutat din str. Polonă 74, în str. Viitorului 61 col' cu Romană, nițel mai spre Ober de la încrucșarea stradel Romane cu strada Teilor.

Consultațiuni de la 7¹/₂—8¹/₂ dim. și de la 7—9 seara

Bucuresci

Pină când să-î spuî adresa „prietenu-lui” Nădejde unui client mai grăbit... trece termenul procesului!

Coco.

SFÎNTUL MINA

Sint vre'o cinci ani, eram în odaia mea de lucru, puneam ultimul penel pe pinza ce reprezenta pe Madona-Dumnezeu. Imi admiram opera făcîndu-mi ochii mici după cum fac une-ori cuconițele noastre... Cînd auzii boc boc la ușă. Zic «întră».

— Mă rog, dacă nu vă supărați, aici șede boiangiul cutare?

— Nu șade aici nici un boiangiu, zic eu cam înțepat.

— Par'că văd că și d-tră...

— Ce? Eū is pictor dom'le, mă 'nțelegi, pictor.

— Mă rog, nu vă supărați.

— Cum să nu mă supăr, un pictor e apostolul frumosului, pe cînd boiangiul dumitale e un idiot!

— Fie așa, dom'le, dar m'a îndreptat cine-va aici; o să puteți să-mi faceți o icoană?

— O icoană? cum nu, vă rog luați loc, veniți de departe, poate sînteți oboșiți.

— Să-mi faceți pe Sfîntul Mina. Imi venea să sār în sus de bucurie, de mult nu văzusem o comandă.

— Și numai pe Sfîntul Mina, poate vreți și pe Sfîntul Agop?

— Nu, numai pe Sfîntul Mina, că uite, să vezi dumneata, iacă, acu prin Cișlegi, să implinesc patru ani de cînd m'am însurat. În fie-care an nevasta 'mi făcea cite un moștenitor și după două-trei luni murea moștenitorul, par'că era un făcut; trei băeți mi-au murit așa dom'le. Și acum tare mi-î frică să nu mi se ducă și ăsta care-î pe drum, căci mîini, poimîni nevasta trebuie să desearcă căruța. M'am gîndit atunci să fac o icoană, să mi-o sfiîntească la o biserică, și s'o fiū în iconostas poate s'o îndura Dumnezeu să mi-l lase măcar pe ăsta care vine.

În cinci minute facem prețul, batem palma, și peste trei zile îi spun să vie să-și ia pe Sfîntul Mina.

După vre-o cinci ani mă întîlnesc cu vechiul meu client. Căuta un amator de icoane.

— Cum, vinzi pe Sfîntul Mina? îl întreb eu.

— D'apoi că-și făcea de cap, Doamne iartă-mă, în fie-care an nevasta răstoarnă căruța și'n fie-care an o fată.

Am patru fete pină acum și una-î pe drum dom'le.

Sica.

PRETUTINDENI

— Din volumul «Crini albă» de D. Karr —

Prostituate turnați vin
Să bea poeu'n disperare,
Turnați-î bere și pelin
Cît se va ține pe picioare.

Pe el cămașe nu există
Căci a lăsat'o amanet:
În loc de guler o batistă
Începe giu'ti de atlet.

Turnați și viciu și orgie,
Scoateți parfum din buzunare,
Căci a-ți muri de asfixie,
Simțînd mirosu-î de picioare.

Din nesimțire se trezește
Într'o tavernă de hamali,
Pin-la redacție 'l urmărește
Un vis macabru și doi tați.

Puiu.

PRIMIÎ FULGI

După norii de cerneală mare gălăgie 'n cer
Căci sosit-a de eu seară mama gerului și-a gheței
Și umbra, răscolit-a, pin' în toil dimineții
Cind s'a 'ntors de la plimbare flu-său, ștregarul ger.

Aeum stău frumos; li-I gata locuința și tot rostul;
Furca 'n briu și-a pus bătrina și 'n furcă albul caer
Și de sus plâpînd noduri cad, se leagănă 'n aer.
Merge 'neet pin'și-o da mina iar să toarcă pe de-a rostol.

— Nodoros îți este tortul în iust an — îi zice gheața.
— Nodoros, să satur lumea de zăpadă și pe tine
Să te văd voioasă fată. — Și bătrina strins își ține
Firul gros, și de un nou uriașul fus agață.

Primiî fulgi de nea, ciți tremur în sfiosu-le avint!
Cite degete-i arată și ciți ochi la ei se uită!...
Lă-i rușine și li-i frică de pământ și 'n jale mută
Intr'o lacrimă și dau duhul far' s'ajungă pe pământ.

Fatma-Constanța.

„AMICUL BINE-VOITOR“

Printre numeroasele varietăți și spețe
care populează bogata menagerie, căreia
i se zice *Societate*, se află una foarte răs-
pîndită, deși foarte puțin cunoscută la față.

E speța în care zoologia socială ar
putea forma un capitol cu titlul: «Ami-
cii bine voitori.»

Nu cunoașteți pe «amicul bine-voitor?»

Aveți dreptate. Nimeni nu'l vede la
față, nimeni nu-și știe numele, nimeni
nu poate ști dacă a vorbit vr'odată cu
dînsul.

Cu toate acestea «amicul bine-voi-
tor» joacă un rol oare-care în existența
fie-căruia.

El este sufletul generos care vrea bine-
nele la toată lumea.

El nu se gîndește de cît să-ți aducă
un serviciu, să-ți deschiză capul, să-ți
lumineze spiritul, să te facă să vezi ceea-
ce tu nu observi, să 'nțelegi ceea-ce tu
nu 'nțelegi, ceea ce tu nu ai priceput
încă, să-ți fie, cu alte cuvinte, sfătuito-
r, dascăl, protector, etc., etc.

De aceea nici o dată nu trebuie să iei
în nume de rău — doamne ferește! — nici
povețele, nici observațiile, nici înjură-
turile lui.

Și cît este de modest «amicul bine-
voitor»! E atît de modest în cît nici o
dată nu 'ți spune prin grai ce are să-ți
comunică; el scrie, tot-d'a-una scrie, și
tot din modestie își schimnosește scri-
sul — ca să fie necunoscut, — și tot pen-
tru același delicat sentiment nici nu is-
călește ce scrie.

Negreșit: «să nu știe stînga, ce face
dreapta» și un om cum se cade, ca «ami-
cul bine-voitor», nu poate să nu aibă
în vedere, cînd face binele, acest frumos
principiu moral!

Ce persoană de treabă!

Dar să 'l vedeți la lucru.

D. X. este însurat cu o femeie tină-
ră, draguță, plină de «vin'o încoace». X. este
mulțumit, nevasta îl iubește, chiria și-a
plătit-o, a făcut bulion și nici-un cre-
ditor nu 'l amenință cu protestarea vr'u-
nei polițe.

Amicul X. este însă un zevzec, ori

mai rău, căci el habar n'are că sarma-
lele conjugale sunt pătate de trădare!

«Amicul bine voitor» însă veghează!

Intr'o bună zi X. se pomenește cu o
scrisoare, — scriere necunoscută, — firește,
al cărei conținut e cam ast-fel:

Domnule X,

«Cine-va care-ți vrea binele, te anunță că
ești un boi ale cărui coarne au fost frumos
aranjate de finăra d-tale soție.

«Mi-am făcut datoria de om cinstit, anun-
țindu-te.

(ss) «Un amic bine-voitor»

...Ce om cinstit! Ce om de bine.

Său:

Amice Y,

Am auzit că scrii la gazetă și mi s'a spus
că tu ești cel care iscălește...

Bine, cum nu-ți dai tu seamă că te faci de
ris? Apoi ce sunt prostiile alea, frate, care le
scrii acolo? Nu simți că nu e de nasul tău
să fii scriitor... etc. etc.

(ss) «Un amic bine-voitor»

Scumpe Z,

Amicul tău nedespărțit, Cutare, te făcea a-
seară ca o albie de porci, spunînd, între altele,
că îi datorezi de un an de zile 2 lei și 15 b.
și nici nu te gîndești să-î mai dai înapoi.

Iată în cine te 'nerezî.

(ss) «Un amic bine-voitor»

Dar de ce să mai înmulțim exem-
plele?

Ați văzut ce inimă nobilă este «ami-
cul bine-voitor»?

El are grije să te însciințeze că te 'n-
șală nevasta, că n'ai ștofă de scriitor, că
te 'njură de mamă prietenii, că ești un
prost, că nu prețuești nici un gologan
găurit, că etc., etc.

Și ți le spune sub anonim, din um-
bră, ca nu cum-va să 'l intilnești și să-î
mulțumești, nu, el e om modest, face
binele cu discreție.

Poftim de te ferește de asemenea «a-
mic».

...Dar, vom mai vorbi de acest tip
interesant.

Graur.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Brăila

O CRIMĂ LA MIEZUL NOPTII. —
SCRISOAREA FATALĂ

(Roman fără poze)

(Urmare)

II

Chotescu-Marconi străbate languros «calea
Moșilor». Sintem la București, în anul 1902
după Christos.

Vîntul isbește înăsprit în dughenile înșiruite
d'altîngul străzei.

Cîț-va fulgi de zăpadă cad pe barba neno-
rocitului.

— Să intru la adăpost! își zise el dispărînd
intr'o circumă, ca o listă de subscripție în bu-
zunarul unui arghirofil.

— Un chil de tuică! exclamă el cu glasul
dogit către băiatul din prăvălie.

— Indată! și băiatul îi trîntește în față na-
sului său rose-pal, sticla plină cu liquidul verzui.

Dintr'o sorbitură Chotescu o goleşte jumă-
tate, ca pe vremurile hune de la Brăila. Sub
presiunea alcoolului creerii sint covîrșiți de in-
spiratie.

Scoate din buzunar o hirtie și un creion Fa-
ber și scrie...

E noaptea mai neagră ca pădurea neagră
din Marele Ducat de Baden.

În circumă licărește numai un opaiț sfîrșitor...

El scrie...

«Cherie, ange céleste,

Depuis que lez ampoie m'au fugărit dan
set oraș, ma vie coule triste com le turburel
sur le gorj¹⁾ d'un ivre. Quacă jeo ne pa de
bagaj, Je iî a sufrir bocu de bucluc dans ma
rut. Je dezir că ma pit epistol te truv dan le
moman les plus heoreo de ta vii, cherii!

Ah! mond, mond, com tu te pas! Je boa
ancor A la votru sante quacă jeo pri deja la
lulé d'alman! A la votru done!»...

Aci martirul se intrerupe sorbind tot conți-
nutul sticlei de rachiu...

«Je voa deja le paradis dan mon imagina-
tion, ancor un chil et jeo vere lanfer.

Et je tem, je tem, et je ne dezir rien ici bas
geon doux bezer de ta buș plus ambetant qă
les ven de Sarica que jeo bu jadi a Ghecet
cand jeo reču deux soufle sans adeverision
de resepsion, com nu iuzon a la telegraf.

Osito tu resevra de me nuvel. Adiuo douce
sonerie de ma vii, bobine de mon chior.

J'instalerais un aparei sistem Marconi, mon
coleg. pur te parler par la telegraf san fil. Je
croa că je deviendrais pour ton amour, un in-
ventateor plu ticălos că Mareoni.

Adio et că nu veron dans le fromaji!

Adio! adio! aaa...

ton cher... Cotes...

— Ce cați aci măi bețivule! urlă un comi-
sar care intrînd buzna în circumă îl luă vi-
guros de guler.

Momentul erea suprem.

(Va urma).

Ibsen.

Slatina

Cu perdelele lăstate
Stăi la masa-mi proletară
Și cu dește tremurînde
Ciupesc coarde de chitară,

Privînd focul cum formează
Fel de fel de figurine,
Cînd de-odată îmi apare
Vara cu-ale ei blondine.

Și'mbătut de amîntirea
Dulcilor serî de grădină,
Simt sub mina-nă agitată
Coarda ce duios suspină...

S'au dus serile cu lună,
Și gingașele fecioare
Stău de gît cu ciorăpiorul
Prin tăcutele budoare.

Melancolic frunza cade
Subt înghețul cel de brumă,
Iar eroii de romane
Spre taverne 'necet s'adună.

Dispărut-a chiar și Mișu,
Cel mai aprig filison,
Bătoii chipeș, de ceară,
Și pretins cam de «honton».

Iar în urma lui rămas-a
De confeti valuri, valuri,
Căci aproape vara 'ntreagă
Ne-a asasinat cu baluri,

Cu chermese festive
Și cu jocuri pe fringhie,
Mîncînd foc și scoțînd ace,
Toate de la librărie.

Că e mîncăcios băiatul
Lucru-i cert și stabilit,
C'a dat baluri și pe urmă...
Doamne ce măi apetit!

Gest.

1. A nu se confunda cu județul Gorj.

Cimpulung

Baide, Muză, mă inspiră, chiar și scorbăda de-i fi
Căci trecut-a atita vreme de nu te-am chemat să-mi vi.
Nu te supăra *Eralo*. Eu n'am scări lucrăle'n năc
Nici saloane în stălu gothic, unde-odată vr'un papuc
Cătat fost-a de vre-o damă. Sint pirii și portărei
Și de nu m'o crede lumea, încă *Lazar*, jur pe ci.
Articol de procedură lini aduc pe cer nori negri
De v'ndoiți lăuți martori pe *Piscan* și maștru *Negri*.

Bătăcesc pe cer nori negri. La un muc de luminore
Eu veghez și tot fac planuri, fâmiid țigări militare.
Dar, la dracu! Nu sint *Lazar* pesimistu; am alt nume
Și Brașovu și Sibiu mă cunosc: sint bun de glume!
Dacă's portărel e *musai* ca să plîng? Ei, aida, de!...
Un prieten cu *husarii* și *honzei*... *terentete*
Caraghios e. Și cind Ygrece slă cu'n popă cîntînd într'ana

[la psalm]
De ce ești ca un bicisnic să privești cum norii călău
Trec mereu în lăcuți lunei? Iar cind mucul tot filează
Să nu văd cum *Negri*, *Lazar* și *Șaiu* cadelnîtează (?)

Nu te sînge de acuma lubit muc de luminore! Mi-e în gînd
Să descriu altea tipuri; sint alit de mulți, la rînd,
Caraghios în satul asta. Dar mă iartă, scumpă Muză:
Te-i fi plictisit ast'acară. Las p'alt'ată și mă scuza.
Vreme multă nu o trece, te-oi chema din nou la bal
Și'năira-voi cu-ajutoru-ți tipuri, tipuri fără hal.

Iar, acum, adio, *Negri*. N'o să treacă, zău, un an
Cînd saluta-voi în tine p'avocatul lui *Piscan*.

EPIGRAMA

I

Lui T.

Că epigramele ți's schioape
Nu m'am mirat de loc, ți-o jur,
Căci însuși tu ești schiop din fire
Epigramistule mahmur.

II

Unul profesor.

Jubești berea, jubești vinul
Și petrecerea și-amorul,
Numai școala, vai! sărmana.
După tine duce dorul.

III

Lui G.

Boucher, Watteau și Fragonard
Sint pictori mari, o știu cu toții,
Dar cel ce nasu ți-a înroșit
Drept cel mai prima să-l socoți.

O CULME A CULMILOR

Să fii în Brașov și plimbîndu-te prin piață,
Să te calce o trăsură de Brașov, cind știut este
Că unei astfel de haraba-trăsură, îi trebuie 30
minute să parcurgă un kilometru.

Eteti.

Piatra-Neamț

Liberalii din Piatra au convocat pe ce-
tățeni în seara zilei de 1 Noembrie la o
întînire publică în sala Teatrului. Afîșe
mari galbene anunțau că oratorii de valoare
al partidului vor distra pe cetățeni cu dis-
cursurile cele mai noi și mai frumoase, după
clîșee de la pașopt, iar la fine se va ridica
un frumos și uriaș balon.

Deși opozant vînjos, a trebuit să-mi calc
pe inimă și să mă presînt la întînire în
calitate de corespondent al ziarului «Zefle-
meaua».

La orele 8 sala era arhi-plină; am remar-
cat în treacănt vre-o 100 scaune, 22 bănci,

14 loji, 3 policandre, 3 sub-comisari, 2
epistați, plus tinerimea care s'a grăbit să
răspundă la apelul căpeteniilor liberale de
reorganizare a partidului și anume: d-nii
Ion Borș, Căpitan Enache Păpușă, Dascălu
Zăpăcilă, etc.

S'a proclamat ca președinte al întînirii
valorosul soldat liberal Mihai Buradinschi,
care mulțumește cetățenilor pentru această
onoare, declarînd că: «vai de *pelea* ace-
luiu care nu va vota lista guvernului. In-
chee comunicînd că pune la dispoziția or-
ganizatorilor întînirii cupeaua sa pentru a
se aduce la consfătuire membrii marcanți
absenți ai partidului. Făcînd trei curse, cu-
peaua a adus la întînire pe d-nii Căpitan
Mucegai, Doctorul Koch, Tata Negru, Leiba
Haras Necula Brinzărescu și Alecu Cioată.

Primul care a luat cuvîntul a fost d-nul
Nichi Weiss: Ce *Strich* ești, a zis d-sa,
dacă dintre noi au început a se ivi nemul-
țumiți, nu vrea să *pun* nici o bază pe pre-
tențiile acestor răsvrățiți. Eu știu una și
bună; mî-a intrat în cap ideea că trebuie să
sgrîi toată Cozla, și am să o sfințesc. De
nu voiți isbuli am să mă retrag în viața pri-
vată la Tarcău (ar fi putut zice mai bine
în privata vieții).

Doctorul Avortescu, cu mina teatrală și
cu un ton patetic, a declamat următoarele:

Ținta partidului liberal nu poate fi de
cît democrația; *sondați* masa cetățenilor și
vă veți convinge de adevărul afirmațiunilor
mele. De veți uza de alte căi ideea libe-
ralismului *va avoria* și atunci armata care
are un Rege puternic și glorios vă va da
cu Scespir.

Oratorul a fost întrerupt de un cetățean
care l'a sîlăuit să rezerve teoria avorturilor
altor reuniuni, de oare-ce la întînire sexul
slab, aș putea zice sexul avortant, nu era
reprezentat de loc.

Alecu Cioată laudă actele vechiului con-
siliu comunal ca: ridicarea taxelor la vi-
danje, vopsirea turnului Sf. Ioan transacția
cu *Strich* (adică: cadcurile primite după
transacție.) A terminat cu următoarea peror-
rație: «Partidul liberal trebuie să reușească
în alegeri cu majoritate unanimă, căci are
în trecutul istoriei sale expirate scrise cu
litere de aur vre-o două fețe și jumătate.
Și acum domnilor alegători trebuie să dați
toată încrederea morală candidaților liberal
de oare-ce și eu candidez.»

Dascălu Zăpăcilă a criticat fostul con-
siliu comunal pentru nenumăratele diurne
ce a dat unor consilieri. «*Armonia*, a zis
d-sa, trebuie să domnească între noi, nici
un *glas* nu trebuie să se ridice contra tre-
cutului glorios al partidului și cu toții să
cîntăm d-lui Nichi Weiss *slava* cuvenită
și să-l rugăm să rînduiască diurne perma-
nente la toți consilierii, cari cu toții în *cor*
să strige trăiască subvenția comunală.»

Teodor Burtesco, în cite-va cuvinte, a de-
clarat că e contra Brudinei de la Roznov
și pentru brudina de la Piatra încheind
ast-fel: «Eu vă spun *verde* dacă nu vot îi
cu guvernul, cădem de la putere, adică
vin alții la putere și noi trecem în opoziție,
ceea ce înseamnă că ne turburăm veninul
și ne pîrdem sîrita.

D. N. Brinzărescu a spus următoarele:
«Opoziția caută să *falsifice* conștiința a-
legătorilor, vă sfătuim să nu vă lăsați ade-
menii de vorbele loș, care sună mai *falș*
ca o piesă de cinci lei. Vorbele lor sunt
calupuri și *tipare* vechi despre care vă pot
spune din experiență că astă-zî nu se mai
trec.

Întînirea s'a terminat la orele 10 jum.
și președintele a mulțumit asistenților pen-
tru atențiunea ce au dat oratorilor, le-a re-
comandat să se retragă în liniște și apoi a
condus acasă cu cupeaua d-sale pe d.
Nichi Weiss.

Tampon

HAZURI

În prăvălia «La Februaristu Vesel» intră domnu
Nae, cu soția dumnealui, să își ia un palton.

— Aseultă, jupine, să-mi dai un palton ma-
extra.

— Mă rog, domnule, puftim, acesta este di se
mai bună calitate, e o stofă englezească, groasă
și are deja două fețe...

— Păi, jupine, dacă are două fețe, nu poate
fi de cît o stofă perversă. Alivoar.

— Regret deja că pîrdem un musteriu.

* * *

Gogu e în vizită la fidanțata lui.
Mița execută la pian un potpuri dintr'o o-
peră.

— Ah, Gogule, cunoști partea asta furtunoasă?

— Da, răspunde Gogu pe un ton grav, asta-i
din Țigănerbaron, partea aia cînd apare soa-
cră-mea!

(Soacra își mușcă buzele).

* * *

În redacția unui mare ziar din Paris se dis-
cuta asupra întrevederii de la Ruscuc.

— Oare, monșer, tinerii de la «Zeflemeaua»
cum i-ar zice Smarii dacă s'ar duce prii Sofia
să facă ce a făcut la Roma?

— Cum să-i zică?... Madam Smaroff!

Const. I. Dinescu.

DESPACEREA PRODUSELOR

DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCEPULUI B. ȘTIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, No. 121

Recomandă următoarele produse:

VINURI ALBE ȘI NEGRE

DIN VIILE

B. ȘTIRBEY

DE LA DRĂGĂȘANI

FĂINA DE LUX

ÎN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICATIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUFTEA
din grînele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA

MIERE DIN STUPARIA BUFTEA

EXCELENTA BRÎNZA

„GUSTUL GERVAIS”

Din fabrica de brînzetură din Buftea

PREȚUL CURENT SE TRIMITTE LA CERERE

LOTERIA REGALA UNGARA PRIV. PE CLASE

Planul acestei Loterii a fost îmbunătățit prin adăugirea a 5.000 câștiguri

Din 110.000 Losuri, 55.000 Câștigătoare

Câștigul principal

1.000.000 (UN MILION) COROANE

Câștiguri mai mici: 600.000, 400.000, 200.000, 2 à 100.000, 90.000, 2 à 80.000, 70.000 etc.

In total câștiguri de

14 MILIOANE 459.000 COROANE

din două losuri unul este câștigător

Pentru tragerea clasei I-a care va avea loc la 20/7 și 21/8 Noembre, ofer losuri originale cu prețul de

Un los întreg O jumătate los Un sfert de los

LEI 12.60 LEI 6.30 LEI 3.15

Plata anticipată prin mandat poștal sau cu ramburs. — Pentru ușurință e mai bine prin mandat poștal.

La Casa de Bancă și cea mai mare și mai favorizată colecțură din Ungaria

A. GAEDICKE Budapesta
Cossuth Layos ut. 11.

— Corespondență în limba română —

LOTERIA
STATULUI

INVITARE

LOTERIA
STATULUI

Planul câștigurilor

a XI-a Loterie reg. ung. priv. în clase. Câștigul cel mai mare, în cazul cel mai fericit este de:

UN MILION DE COROANE
sau peste
1.050.000 de Lei

PLĂTIBIL ÎN NUMERAR

Un premiu de	600000	=	600000
1 câștig	400000	=	400000
1 »	200000	=	200000
2 »	100000	=	200000
1 »	90000	=	90000
2 »	80000	=	160000
1 »	70000	=	70000
2 »	60000	=	120000
1 »	50000	=	50000
1 »	40000	=	40000
5 »	30000	=	150000
3 »	25000	=	75000
8 »	20000	=	160000
8 »	15000	=	120000
36 »	10000	=	360000
67 »	5000	=	335000
3 »	3000	=	9000
437 »	2000	=	874000
803 »	1000	=	803000
1528 »	500	=	764000
34530 »	300, 200	=	6932000
17500 Diverse câștiguri		=	1947000

55000 c. și un prem.: c. 44459000

de a participa la a

XI-A LOTERIE REG. UNG. PRIV. ÎN CLASE

DIN BUDAPESTA

Nici o loterie din lume nu e dotată cu câștiguri așa de însemnate ca loteria reg. ung. priv. în clase și care prezintă jucătorilor cea mai mare garanție de oare-ce este pusă sub controla Statului. Enormele șanse de câștig, în comparație cu micile mise, a făcut ca această loterie să ocupe primul rang între toate instituțiile similare.

În 6 trageri succesive se vor trage:

55.000 de câștiguri și un mare Premiu

tot în numerar, în valoarea de

(vezi planul aici descris)

14.459.000

de COROANE

Câștigul cel mai în cazul cel mai fericit este

Un milion de Coroane

sau peste 1.050.000 de lei în numerar)

În urma marelui aglomerării de comenzi stocul nostru de bilete se epuizează cu mult timp înainte de tragerea clasei I-a, așa că pentru a putea fi prompt în executarea comenzilor recomandăm onor. clienților a se adresa fără întârziere la subsemnata casă de bancă.

Prețul losurilor pentru clasa I-a este:

Un sfert de los lei 3.10

O jumătate » » 6.20

Un los întreg » 12.40

CASA DE BANCA

Cel mai vechiu birou central de vânzare losurilor «Loteriei reg. ung. priv. în clase».

Budapest V., Furdö-uteza 10, Ze.

Losurile originale nu se vor expedia de cit după primirea plății prin mandat poștal internațional sau în mărci poștale române prin scrisori recomandate.

Indată după fie-care tragere se va trimite tuturor jucătorilor, lista oficială a tragerii.

Prospecte gratis și franco

Câștigurile de ori-ce valoare se vor plăti imediat după tragere

Prospecte gratis și franco

LUKÁCS VILMOS

A. Török & Co
Casa de Bancă
cel mai mare debit de
Losuri din Ungaria
BUDAPEST

INTINDEȚI

A. Török & Co
Casa de Bancă
cel mai mare debit de
Losuri din Ungaria
BUDAPEST

MÂNA NOROCULUI

Mulți, foarte mulți au devenit bogați și fericiți prin noi, de oare-ce la noi s'a câștigat în scurt timp **Sume enorme de Bani** și am plătit câștiguri mari chiar și în România. În curând începe din nou **LOTERIA 11-a REGALĂ UNGARĂ** pe clase cu 55.000 Losuri câștigătoare din totalul de 140.000 Losuri.

Cel mai mare câștig ev. Coroane

1.000.000 (UN MILION)

saŭ 1.100.000 Lei

Câștigurile Totale: Lei 14.459.000 Coroane sau 16.000.000 Lei

Expediem losuri originale contra prețurilor oficial stabilite conform planului fără nici un adaus.

Insemnarea celor 55.000 câștiguri.

Cel mai mare câștig este de:

1.000.000 COROANE

1 Premiu de	600.000
1 Câștig »	400.000
1 » »	200.000
2 Câștiguri a	100.000
1 »	90.000
2 »	80.000
1 »	70.000
2 »	60.000
1 »	50.000
1 »	40.000
5 »	30.000
3 »	25.000
8 »	20.000
8 »	15.000
36 »	10.000
67 »	5.000
3 »	3.000
437 »	2.000
803 »	1.000
1528 »	500
140 »	300
34450 »	200
17500 »	Cr. 170, 139, 100, 80, 40

Tote aceste câștiguri s'nt a se plăti în bani numerar.

55.000 Câștig. și pr. Cr. 14.459.000
în sumă de Cr. 14.459.000

Cari vorfi trase în 6 cl. circa în 5 luni

Nici o altă loterie din lume nu prezintă comparativ, o șansă mai mare de cit **LOTERIA REGALĂ UNGARĂ**, intru cit această este scutită de ori-ce dări către Stat, pe cită vreme toate celelalte Loterii, de pildă cele Germane, plătesc un impozit special de 20 la sută.

LOTERIA REGALA UNGARA

este pusă sub controlul Statului Ungar. În privința modului conștiincios cum servim pe Onor. noastră clientelă, posedăm numeroase scrisori de mulțumire. Prețurile oficiale stabilite pentru cl. I s'nt: Un 1/4 de los lei 3.15 — O 1/2 los lei 6.30 — Un los întreg lei 12.60.

Modul cel mai bun și simplu de plată e remiterea anticipată a sumei prin mandat poștal; însă sumele se pot trimite și în bilete de bancă, cecuri sau mărci poștale prin scrisoare recomandată; eventual se expediază losuri originale și contra ramburs poștal. — Planurile generale se trimit gratis și franco. Listele oficiale se trimit imediat după fie-care tragere.

Comenzile pentru clasa I-a sunt a se adresa direct nouă, numai de cit sau cel mai târziu pînă la 7 20 Noembre 1902, cacl la 7 20 Noembre începe tragerea.

Cu toată stima,
A. TÖRÖK & Comp.
CASA DE BANCA
BUDAPEST, No. 46, Theresienring, No. 46
Cel mai mare debitant de losuri din Ungaria

IOAN GR. LECCA

Licențiat în Drept

AVOCAT

No. 35, — Str. Toamnei, — No. 35

— Bucuresti —

ION T. FLORESCU

Post judecător de instrucție la Trib. Ilfov

AVOCAT

No. 45, Bulevardul Carol, No. 45

BUCURESTI

Consultațiuni de la 8 — 10 jum. dim. și de la 5 — 7 seara.

MEDALIA DE ARGIN

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produceilor farmaceutice

ROMANE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

OVULE SI SUPUSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

singulare aprobate de cons. sanitar superior)

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCURESTI

INSTALAȚIUNE SPECIALA
PENTRU

OXIGEN

LA LABORATORUL SPECIAL
PENTRU

— ANALISE DE URINA —